

Comentariu realizat de pastor Alejandro Bullon

STUDIUL 1

TATĂL NOSTRU CERESC IUBITOR

Te salut, dragul meu!

În acest studiu vom studia unele dintre caracteristicile Tatălui descoperite în învățăturile Domnului Hristos. Isus Îl cunoștea bine pe Tatăl, nu doar prin coexistența eternă cu El, ci și prin dependența zilnică de Tatăl atunci când a fost pe pământ. Noul Testament menționează de 130 de ori faptul că Isus L-a numit pe Dumnezeu „Tată”. Acest nume exprimă relația de încredere și apropiere dintre ei, iar acestea două nu se obțin imediat sau automat, ci este necesar să fie cultivate în timp.

1. Un alt nume pe care I-l conferă Isus Tatălui este „Tată ceresc”. La ce Se referea Isus când Îl numea altfel? Acesta constituie subiectul primei părți a studiului nostru. Acest mod de a-L numi vrea să sublinieze faptul ca Tatăl nu dorește să fie departe de om sau distant, ci dimpotrivă, El vrea să facă parte din lumea lui obișnuită, dorind să participe activ la viața creaturilor Sale, preocupându-Se de condiția noastră. Aceasta vrea să ne transmită ideea ca Tatăl vrea să fie implicat în lucrurile cele mai neînsemnate, în toate detaliile vieții copilului Său. În Matei 7:9-11 Isus ne spune:

⁹*Cine este omul acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră?*

¹⁰*Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe?*

¹¹*Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!*

Cu toate că Tatăl manifestă o așa bunăvoință față de ființa umană, totuși păcatul a făcut acea separare nedorită între Dumnezeu și oameni. Ca o consecință a acestui fapt, astăzi există persoane care se tem de Dumnezeu, iar imaginea aceea, a Tatălui iubitor și preocupat de copiii Săi, a dispărut. Astăzi mulți și-L imaginează pe Dumnezeu ca pe un tiran, așezat pe tronul Său și urmărind cu atenție pământul ca să vadă dacă cineva greșește, cu scopul de a-l pedepsi. Aceasta este o concepție care Îl prezintă greșit pe Dumnezeu. De fapt, acesta este conceptul pe care Diavolul dorește să-l avem cu privire la Tatăl: o Ființă intransigentă, radicală, care pedepsește, de care te poți apropia doar în genunchi, cu sentimentul că ești nedemn și mizerabil. Acest concept a apărut doar după intrarea păcatului în lume, pentru că atunci Adam a spus: „*Mi-era teamă și m-am ascuns*”.

2. În a doua parte a studiului vom detalia ideea de Tată ceresc. Prin această experiență înțelegem că, deși Dumnezeu este un Tată iubitor, care dorește să dezvolte cu fiii Săi o relație de încredere și de apropiere, El locuiește în ceruri. Adică nu este o Ființă obișnuită ca omul, ci este un Dumnezeu veșnic, atotputernic, omniprezent, Creatorul cerului și al pământului. De aceea, merită din partea noastră respect, adorare, închinare, mulțumire, laudă, nu ca rezultat al temerii, ci ca o exprimare a dragostei noastre pentru El.

Profetul Isaia ne explică pentru a putea înțelege mai bine cum să alăturăm respectul, adorarea, dar și apropierea față de Dumnezeu în relația noastră cu El. Isaia 6:1-5:

¹În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.

²Serafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele, și cu două zburau.

³Strigau unul la altul, și ziceau: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!"

⁴Și se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna, și casa s-a umplut de fum.

⁵Atunci am zis: "Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!"

Aici întâlnim sentimentul de nimicnicie, de păcătoșenie pe care îl are ființa umană în fața măreției și sfințeniei divine. Amintește-ți că acest sentiment de nimicnicie este rezultatul păcatului, care ne conduce să ne vedem nedemni, mizerabili. Dar să citim mai departe alt text, Isaia 6:6-7:

⁶Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar.

⁷Mi-a atins gura cu el, și a zis: "Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!"

Vreau să-ți pun o întrebare: Cum îți descoperă acest verset intervenția harului divin salvator care șterge păcatul și reface relația de încredere și iubire dintre Dumnezeu și ființa umană? E foarte interesant! Atunci când Isaia îl vede pe Dumnezeu, se prăbușește în fața Lui fiind conștient de păcătoșenia sa, dar intervine îngerul, care aduce un cărbune de pe altarul de jertfă al Mielului și, atingându-i buzele, îl curăță de păcat. Apoi Isaia răspunde invitației lui Dumnezeu spunând: „Iata-mă, trimite-mă”.

3. Următoarea parte a studiului vorbește despre nevoia de a-L cunoaște pe Tatăl, iar Isus însuși a spus că aceasta se poate realiza prin El. Ioan 14:6-7:

⁶Isus i-a zis: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

⁷Dacă m-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo Îl veți cunoaște; și L-ați și văzut.”

Dar aici trebuie să înțelegem și să ținem seama de un lucru, și anume că această cunoaștere nu se referă la o cunoaștere teoretică, citind cărți despre Isus, sau citind Biblia. Verbul „a cunoaște” în limbajul biblic, și în special al lui Ioan, se referă la aspectul practic al cunoașterii lui Isus în viața de zi cu zi și nu doar în bibliotecă. Acest fel de a-L cunoaște pe Tatăl prin Isus este secretul vieții veșnice. Ioan 17:3 zice:

³Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.

Aceasta a fost dorința Tatălui încă din timpurile Vechiului Testament. De aceea Ieremia 9:23-24 spune:

²³Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui.

²⁴Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu”, zice Domnul.

Vezi, încă din acele timpuri, Dumnezeu spune ca omul înțelept ar trebui să se bucure și să se laude cu faptul ca Îl cunoaște pe Dumnezeu, care judeca și face dreptate. Este interesant că adevărata cunoaștere de Dumnezeu cuprinde și judecata și dreptatea. Unii cred că Dumnezeu este doar dragoste, uitând de judecată și de dreptate. Iar alții cred că El este doar drept și uită că, de fapt, El este și iubire. Dar nimeni dintre cei care la cunoscut cu adevărat pe Dumnezeu nu pot să despartă dreptatea de dragoste, sau să le așeze una împotriva celeilalte. Cunoașterea de Dumnezeu cere timp, exact ca în cazul relațiilor umane, când nu poți să spui: cunosc pe cineva, după o lună. Ucenicii au petrecut cu Isus trei ani și jumătate și încă nu-L cunoșteau. Ioan 14:8-10:

⁸ „Doamne”, i-a zis Filip, „arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns.

⁹ Isus i-a zis: „De atâta vreme sunt cu voi, și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: „Arată-ne pe Tatăl?”

¹⁰ Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele, pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.”

De aceea, a-L cunoaște pe Dumnezeu nu este un eveniment, o chestiune de moment, ci un proces care se desfășoară în fiecare zi, citind despre El, vorbind cu El, trăind împreună cu El. Astfel, treptat, începi să-L cunoști, iar acest proces durează toată viața. Acest proces al cunoașterii este și unul al transformării, pentru că pe măsură ce-L cunoști, viața ta este schimbată.

4. Să mergem mai departe, spre următoarea parte a studiului. Un alt aspect despre care Isus ne-a vorbit a fost acela că dragostea Tatălui este o dragoste ce nu are limite. Dragostea Sa este menționată în Scriptură în mai multe locuri și în diferite maniere, subliniindu-se diferite aspecte. Ioan ne spune că Dumnezeu este dragoste. Dacă Dumnezeu este veșnic, și dragostea Sa nu poate fi decât veșnică. El îi va iubi mereu pe oameni, indiferent de ceea ce fac sau nu fac. Ioan 3:16:

¹⁶ Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Dumnezeu nu te iubește pentru că Isus a murit pentru tine pe cruce, ci Isus a murit pe cruce pentru că Dumnezeu te iubește. Și cu toate acestea, deși dragostea Sa este eternă, aceasta nu-ți garantează mântuirea, nu garantează mântuirea întregii lumi, ci doar a celor care cred în El.

Unii cred că dragostea lui Dumnezeu salvează întreaga lume, indiferent de ceea ce face aceasta. Această concepție se numește universalism. Dar textul anterior ne lămurește foarte clar că doar aceia care cred, vor fi salvați. În parabola fiului risipitor, ni se vorbește despre dragostea tatălui pentru fiul său, dar tatăl nu s-a dus să-și aducă fiul înapoi cu forța. Fiul a trebuit să decidă să se întoarcă. Adică e nevoie de decizie și de acțiune care să pună în practică decizia luată. Și aceasta nu pentru a obține dragostea tatălui, pentru că acesta oricum îl iubea, ci pentru ca el să devină beneficiarul acestei iubiri.

5. În următoarea parte a studiului vom vorbi despre grija iubitoare a Tatălui pentru copiii Săi. Tatăl nu ne părăsește niciodată și Se preocupă de cele mai mici detalii ale existenței noastre. În predica de pe munte, Isus ne-a învățat despre această iubire grijulie a Tatălui. Cu toate acestea,

în lumea aceasta ne confruntăm cu probleme, cu dificultăți, de aceea Isus a spus în Matei 6:34 următoarele:

³⁴*Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.*

Iubirea Tatălui nu ne eliberează de probleme, dar ne ajuta să ieșim victorioși după trecerea furtunii. Ne face să ne simțim în siguranță, iar siguranța este indispensabilă pentru a înfrunta neajunsurile acestei vieți. Dacă un copil crește în siguranță, crește sănătos și nu are temeri, atunci când vin problemele, nu fuge, nu dă înapoi, pentru că siguranța pe care i-o dă iubirea tatălui îl împinge înainte.

De asemenea, Isus ne vorbește despre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt ca fiind o singură Persoană. La naștere, la botez, cât și la răstignire, au fost prezente cele 3 Persoane ale Dumnezeirii. De altfel, Isus a spus de multe ori că El și Tatăl una sunt. Iar la plecare, Isus le-a spus ucenicilor că este necesar ca El să plece pentru ca să poată veni Mângâietorul, adică Duhul Sfânt. Este adevărat că este destul de greu de înțeles cum un Dumnezeu Se manifesta în trei Persoane. Sunt multe lucruri în Scriptură greu de înțeles, așa cum este conceptul despre Trinitate. Dar eu mă mulțumesc cu ceea ce spune Pavel în 1 Corinteni 13:12:

¹²*Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.*

De un lucru sunt sigur, și anume de faptul că între cele 3 Persoane există o unitate perfectă, dar ținta acestui studiu nu este să demonstrăm doctrina Trinității, ci să ajungem să avem o încredere mare în dragostea lui Dumnezeu.

De exemplu, tatăl meu nu a fost creștin decât puțin timp. El s-a cu botezat doar 2 luni înainte de a muri. Cu toate acestea, el a fost un tată care și-a iubit mult copiii și ar fi fost capabil să-și dea viața pentru ei. Eu mă simțeam foarte sigur de dragostea lui. Într-o ocazie, pe când aveam 5 ani și ne aflam într-un oraș mare, el mi-a spus să-l aștept cuminte pe o banca pentru că el trebuia să meargă urgent într-un loc să rezolve o problemă. Timpul a trecut, și a trebuit să îl aștept mult. Dar nicio clipa nu mi-a trecut prin cap că nu se va întoarce, că nu-și va ține cuvântul și că mă va lăsa acolo singur. Garanția încrederii mele nu era faptul că înțelegeam ce se întâmplă, ci dragostea tatălui meu îmi dădea aceasta certitudine.

Exact acest lucru a venit Isus să demonstreze pe acest pământ. Prin exemplu și cuvânt, ne-a arătat cum trebuie să ne încredem în dragostea Tatălui. Poate chiar în aceste momente treci prin situații dificile și nu înțelegi de ce permite Dumnezeu aceasta dacă El te iubește. Dar la sfârșit vei înțelege că El te-a iubit și că toate lucrurile petrecute în viața ta au fost spre binele tău, așa cum spune Pavel în Romani 8:28:

²⁸*De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.*

Dumnezeu să te binecuvânteze!

*Traducere.: Gertrud Radu
Tehnoredactare Nadia Safta
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com*